

[Trøjborg]

meget om, at der skal ske en betydelig koordinering på området. Der er mange virksomheder, der vil kunne deltage i arbejdet, men der er behov for, at ministeren fremmer den koordinering, som jeg også ved at han har sagt at han er indstillet på skal foretages på området.

Jeg vil slutte med at sige, at vi ser frem til en plan for oprydningen, en plan, der sikrer den helt nødvendige prioriterede og påkrævede indsats på området. Jeg opfattede ministerens bemærkninger positivt, således at forstå, at ministeren er helt indstillet på at arbejde aktivt for opfyldelse af den dagsorden, som ser ud til at kunne blive vedtaget her i dag.

Engell (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for besvarelsen, som jeg synes var både nøgtern og realistisk, og som ikke lagde skjul på, at vi taler om et væsentligt problem, som har både vidtrækkende miljømæssige og så sandelig også økonomiske konsekvenser.

Den konservative gruppe kan tilslutte sig ministerens oplæg. Vi mener også, at det rigtigste vil være, at vi afventer den høring, der foregår hos de berørte organisationer og myndigheder på baggrund af Affaldsudvalgets betænkning om lovgivning på affaldsområdet og herunder også vedrørende kemikalieaffaldsdepotloven. Det stigende omfang af kemikalieaffald kombineret med de kedelige og alvorlige erfaringer, vi har gjort igennem den seneste årrække, hvor det har vist sig, at tidligere tiders deponeringer i en række tilfælde har været så utilstrækkelige og så tankeløst placeret, at de udgør en alvorlig forureningsfare, må naturligvis påkalde en særlig interesse for dette spørgsmål.

Vi er alle fuldt ud opmærksomme på, hvilke konsekvenser alvorlige forureningskader, bl.a. på grundvandet, vil få for os alle sammen, og derfor kan der ikke være tvivl om, at indsatsen med oprydning af kemikaliepladserne fortsat er en opgave, som bør have høj prioritet. Hertil kommer, at antallet af disse depoter har været stærkt stigende. Som det også fremgår af ministerens redegørelse, har amter og kommuner i løbet af det sidste år fundet frem til 225 nye steder, og dermed er det samlede antal nået op på over 1.400. De mange tons kemikalier, som ligger begravet i jorden, er derfor en stor trussel mod grundvandet, men også på andre områder kan det ukontrollerede affald være til fare for os.

I den konservative folketingsgruppe mener vi, at der er særdeles god grund til at beskæftige sig med de økonomiske konsekvenser af kemikalieaffaldsdepotloven. Da man vedtog loven i 1983, var det forudsat, at den ville omfatte ca. 500 depoter. Det er, som jeg har nævnt, nu steget til ca. 1.400. Og hvad mere er: Tallet må i de kommende år forventes at stige yderligere, idet amtskommunerne til stadighed konstaterer hidtil ukendte depoter.

Affaldsudvalget har for nylig skønnet, at det endelige antal depoter forventes at blive ca. 2.200. Der er tale om en væsentlig usikkerhed, og denne usikkerhed taget i betragtning skønner man, at en løsning af problemerne som følge af deponeret affald vil medføre udgifter for samfundet på mellem 6 og 8 mia. kr. Det tal er der efter vores opfattelse grund til at sætte en streg under, for vi taler om et meget betydeligt beløb. Det vil, hvis man fastholder den nuværende fordeling mellem kommuner og amter og staten, betyde 1 mia. kr. i udgifter for kommunerne, 3 mia. kr. for amterne og 4 mia. kr. for staten, dvs. Miljøstyrelsen.

Selv om en så betydelig udgift nødvendigvis skal fordeles over en længere årrække, er der samlet tale om en meget betragtelig omkostning for hele vort samfund.

De tal trækker jeg frem, fordi det efter konservativ opfattelse må være absolut nødvendigt, at vi drøfter spørgsmålet om oprydning efter kemikalieaffaldsdepoterne i sammenhæng med de andre miljøopgaver, som melder sig i de kommende år. Miljøministeren satte for nylig selv tal på. Miljøministeren skønnede, at der i de kommende omkring 20 år vil være behov for udgifter på op til ca. 30 mia. kr.

Vi siger ikke, at det er for stort et beløb, at vi ikke har råd til at gennemføre væsentlige miljømæssige forbedringer og det er nødvendigt med en stærk indsats på dette område, men alene talstørrelsen understreger efter konservativ opfattelse helt klart behovet for en velovervejet og grundig prioritering af miljøopgaverne.

Selv i vort samfund er der, alle de økonomiske vanskeligheder taget i betragtning, grænser for, hvor store udgifter det offentlige kan og bør påtage sig, og derfor er kassen på det miljøpolitiske område heller ikke bundløs. Hvis Folketing og regering rykker ud med en miljøpolitisk ambulancetjeneste og åbne pengeklaser, hver gang et nyt problem tages op i medierne eller i